

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 433

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 noiembrie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 118 din 29 septembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	1-2	Decizia nr. 125 din 13 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	4-5
Decizia nr. 124 din 6 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 128 din 13 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	6-7
		Decizia nr. 133 din 20 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 118

din 29 septembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Gábor Kozsokár — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 153/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.
La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.
Magistratul-asistent referă cu privire la excepție.
Cauza este în stare de judecată și se dă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției invocate. În susținerea sa arată că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin Ministerului Public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 153/1995, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Ministerul Public în Dosarul nr. 153/1995.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă care aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat și având ca efect stingerea litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public. În fine, se precizează că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, potrivit căruia excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de Popovici Cedru Ioan și Popovici Patricia în Dosarul nr. 153/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se arată că „art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu au fost atacate cu recurs, astfel încât, sub acest aspect, decizia a rămas definitivă.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de către procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională cât timp nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 124

din 6 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴
teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Carmen Daniela Manea	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 748/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.

La apelul nominal au lipsit Consiliul Local al Municipiului Târgoviște și Regia Autonomă de Gospodărie Comunală Târgoviște.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei. Întrucât părțile nu au de formulat cereri prealabile, se constată cauza în stare de soluționare și se acordă cuvântul părților.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției invocate, arătând că prevederile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 128 și 130 din Constituție.

Luând cuvântul, intimata-reclamantă Tănase Ecaterina solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate în cauză.

Intervenientul în favoarea Consiliului Local al Municipiului Târgoviște, Surugiu Sergiu Savel, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

Președintele declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 748/1997, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Ministerul Public.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abi-

litate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, potrivit căruia excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile părților prezente și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la încheierea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră totodată dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă nu au fost atacate cu recurs, astfel încât, sub acest aspect, decizia a rămas definitivă.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 748/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Carmen Daniela Manea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 13 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.072/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.

La apelul nominal se constată lipsa părților pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent șef referă asupra excepției.

Se constată cauza în stare de judecată și se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în susținerea

Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă ce nu poate fi considerată ca neconstituțională cât timp nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii juridictionale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

excepției arată că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, deoarece transferă în competența părților în litigiu atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin Ministerului Public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 3.072/1997 aflat pe rolul acestei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat și având ca efect stingerea litigiului respectiv“. De aceea, se

apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta este nefondată.

În temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În punctul de vedere primit de la Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă este nefondată, invocându-se în acest sens practica jurisdicțională a Curții Constituționale. Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbatelor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.072/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se precizează că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră totodată dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu au fost atacate cu recurs, astfel încât, sub acest aspect, decizia a rămas definitivă.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Ulterior, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională cât timp nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Magistrat-asistent șef,
Claudiu Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 13 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴
teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.240/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.

La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă cu privire la excepție.

Cauza este în stare de judecată și se dă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției. În susținerea sa, arată că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin Ministerului Public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 2.240/1996 aflat pe rolul acestei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta este nefondată.

În temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În punctul de vedere primit de la Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă este nefondată, invocând în acest sens practica jurisdicțională a Curții Constituționale. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră totodată dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate.

Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă ce nu poate fi considerată ca neconstituțională cât timp nu contravine unei prevederi a Constituției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 2.240/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133

din 20 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.457/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.

La apelul nominal este prezent Consiliul Local al Comunei Socodor, prin delegat. Lipsă celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă cu privire la excepție.

Cauza este în stare de judecată și se dă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției. În susținerea sa, arată că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin Ministerului Public. Reprezentantul Consiliului Local al Comunei Socodor, luând cuvântul, solicită continuarea judecății.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii juridice a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Prin Încheierea din 4 martie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 1.457/1996 aflat pe rolul acestei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecății unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu autoritățile publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta este nefondată.

În temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În punctul de vedere primit de la Guvern se

arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă este nefondată, invocând în acest sens practica jurisdicțională a Curții Constituționale. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, ale părții prezente și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării”. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră totodată dreptul părților din proces de a stăru

pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției”.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională cât timp nu contravine unei prevederi a Constituției.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.457/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.